

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2022)0339

Centrum AccessibleEU wspierające politykę dostępności na rynku wewnętrznym UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2022 r. w sprawie Centrum AccessibleEU wspierającego politykę dostępności na rynku wewnętrznym UE (2022/2013(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 19 i 48, art. 67 ust. 4 oraz art. 153, 165, 168 i 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej („Kartę”), w szczególności jej art. 3, 21, 24, 26, 34, 35, 41 i 47,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych¹,
- uwzględniając uwagi ogólne do Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych opracowane przez Komitet ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami jako miarodajne wytyczne dotyczące jej wdrażania, a w szczególności uwagę ogólną nr 2 dotyczącą art. 9 o dostępności, przyjętą 11 kwietnia 2014 r.,
- uwzględniając kodeks postępowania pomiędzy Radą, państwami członkowskimi i Komisją zawierający wewnętrzne ustalenia dotyczące wdrażania przez Unię Europejską i reprezentowania Unii Europejskiej w odniesieniu do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych²,
- uwzględniając przyjęte przez Komitet ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami uwagi podsumowujące z dnia 2 października 2015 r. dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej,

¹ [Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.](#)

² [Dz.U. C 340 z 15.12.2010, s. 11.](#)

- uwzględniając dochodzenie strategiczne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczące monitorowania przez Komisję środków unijnych mających wspierać prawo do niezależnego życia osób z niepełnosprawnościami i osób starszych,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2021 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030” (COM(2021)0101),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426, „dyrektywa antydyskryminacyjna”) oraz stanowisko Parlamentu w tej sprawie z 2 kwietnia 2009 r.¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych na okres po roku 2020²,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) 2021/782 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2021 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym³,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w wymogów dostępności produktów i usług⁴ (europejski akt prawny w sprawie dostępności),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego⁵,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej⁶,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (wersja przekształcona)⁷,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Cyfrowy kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie” (COM(2021)0118),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych)⁸,

¹ [Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 68.](#)

² Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 8.

³ [Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 1.](#)

⁴ [Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70.](#)

⁵ [Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 1.](#)

⁶ [Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.](#)

⁷ Dz.U. L 115 z 13.4.2022, s. 1.

⁸ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” (COM(2020)0789),
- uwzględniając Nowy program na rzecz praw konsumentów (COM(2020)0696), którego pięć priorytetów obejmuje szczególne potrzeby niektórych grup konsumentów, w tym osób z niepełnosprawnościami,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE¹ (dyrektywa w sprawie zamówień publicznych),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027²,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2018/254 z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, słabowidzącym i osobom z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem³,
- uwzględniając normy dostępności wynikające z mandatów Komisji nr 376, 554, 420 i 473,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczące praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004⁴,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004⁵,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą⁶,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁷,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości

¹ [Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.](#)

² [Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.](#)

³ [Dz.U. L 48 z 21.2.2018, s. 1.](#)

⁴ [Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 1.](#)

⁵ [Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 1.](#)

⁶ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 1.

⁷ [Dz.U. L 46 z 17.2.2004, s. 1.](#)

poruszania się¹,

- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0209/2022),
- A. mając na uwadze, że osoby z niepełnosprawnościami mają równe prawa przysługujące im w takim samym stopniu jak innym osobom we wszystkich dziedzinach życia, a także niezbywalne prawo do godności, równego traktowania, niezależnego życia, autonomii oraz pełnego uczestnictwa w społeczeństwie, co przynosi korzyści mu na wszystkich poziomach;
- B. mając na uwadze, że ponad 87 milionów osób w Unii ma jakąś formę niepełnosprawności oraz że należy wziąć pod uwagę tendencję starzenia się społeczeństwa w Unii;
- C. mając na uwadze, że dostępność jest podstawowym warunkiem wstępnym pełnego korzystania przez osoby z niepełnosprawnościami z praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, aby umożliwić osobom z niepełnosprawnościami samodzielne funkcjonowanie i pełne uczestnictwo we wszystkich aspektach życia, państwa strony muszą podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami, na równych zasadach z innymi osobami, dostępu do środowiska fizycznego, środków transportu, informacji i komunikacji, w tym technologii i systemów informacyjnych i komunikacyjnych (ICT), a także do innych urządzeń i usług, powszechnie dostępnych lub powszechnie zapewnianych, zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich;
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby dostępność była uwzględniana na wszystkich szczeblach, nie tylko w kwestiach dotyczących budynków publicznych i transportu, ale także ochrony zdrowia i edukacji, jak również że należy zwiększyć mobilność i integrację osób z niepełnosprawnościami;
- E. mając na uwadze, że w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych zdefiniowano „uniwersalne projektowanie” jako projektowanie produktów, otoczenia, programów i usług w taki sposób, by były użyteczne dla wszystkich w możliwie największym stopniu, bez potrzeby adaptacji lub specjalistycznego projektowania, przy czym nie wyklucza się urządzeń wspomagających dla szczególnych grup osób z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że dostępność jest jedną z ogólnych zasad Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, a Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych jest prawnie wiążąca dla Unii Europejskiej i państw członkowskich na podstawie decyzji 2010/48/WE; mając na uwadze, że w uwadze ogólnej nr 2 do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych zwrócono uwagę na obowiązek przyjęcia przez państwa strony planów działania i strategii, aby zidentyfikować istniejące bariery w dostępności, określić ramy czasowe z konkretnymi terminami oraz zapewnić zarówno zasoby ludzkie, jak i materialne, niezbędne do usunięcia tych barier; mając na uwadze, że dostępność jest niezbędna, aby osoby z niepełnosprawnościami mogły korzystać z prawa do prywatności, niedyskryminacji,

¹ Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 110.

zatrudnienia, edukacji włączającej, udziału w życiu politycznym oraz innych praw zapisanych w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;

- F. mając na uwadze, że władze lokalne odgrywają kluczową rolę we wspieraniu państw członkowskich w opracowywaniu polityki społecznej, w tym polityki dotyczącej niepełnosprawności i dostępności, poprzez analizę potrzeb w terenie i wdrażanie konkretnych środków;
- G. mając na uwadze, że zapewnienie wysokiej jakości i przystępnych cenowo technologii wspomagających będzie sprzyjać pełnej integracji osób z niepełnosprawnościami w społeczeństwie i przyniesie korzyści zarówno osobom z niepełnosprawnościami, jak i dostawcom tych technologii, a także całemu społeczeństwu; mając na uwadze, że technologie wspomagające przyczynią się do zmniejszenia różnic między państwami członkowskimi oraz że technologie te mogą funkcjonować tylko w dostępnych środowiskach;
- H. mając na uwadze, że wyższy poziom zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami, większa dostępność i większe włączenie tej grupy do siły roboczej mają wyraźny potencjał gospodarczy;
- I. mając na uwadze, że Unia ustanowiła kompleksowe ramy prawne w zakresie dostępności na rynku wewnętrznym, zwłaszcza poprzez przyjęcie szczegółowych przepisów dotyczących dostępności, takich jak europejski akt prawny w sprawie dostępności, oraz włączenie zobowiązań dotyczących dostępności do różnych aktów ustawodawstwa sektorowego, w tym do rozporządzeń dotyczących funduszy UE; mając na uwadze, że w europejskim akcie prawnym w sprawie dostępności, który będzie obowiązywał od 28 czerwca 2025 r., zostaną wprowadzone nowe znaczące wymogi w zakresie dostępności produktów i usług;
- J. mając na uwadze, że faktyczna realizacja strategii politycznych dotyczących niepełnosprawności wpłynie pozytywnie na konkurencyjność rynku wewnętrznego UE, a zatem stanowi ona integralne źródło zasobów dla gospodarki unijnej;
- K. mając na uwadze, że ocena europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2010–2020 wykazała, iż jej wkład poprawił sytuację w wielu dziedzinach, ale również podkreśliła fakt, że osoby z niepełnosprawnościami nadal napotykały na znaczne bariery w dostępie do opieki zdrowotnej, edukacji, transportu, środowiska zbudowanego, technologii informacyjno-komunikacyjnych, zatrudnienia i rekreacji, a także w udziale w życiu politycznym i innych dziedzinach życia;
- 1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Unia równości: Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030” („Strategia”), którego celem jest zagwarantowanie, aby wszystkie osoby z niepełnosprawnościami w Europie mogły korzystać ze swoich praw, uczestniczyć w życiu społecznym i gospodarczym na równych warunkach i nie doświadczały już dyskryminacji, oraz zajęcie się znacznymi barierami, na które zwrócono uwagę w ocenie europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020;
- 2. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszoną w Strategii inicjatywę Komisji dotyczącą utworzenia Centrum AccessibleEU („Centrum”); przyznaje, że celem Centrum jest zwiększenie spójności zharmonizowanych polityk dostępności, wspieranie ich realizacji

oraz ułatwienie dostępu do odpowiedniej wiedzy i umiejętności, promowanie kultury równych szans i pełnego uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami w życiu społecznym, w tym na poziomie zawodowym, w przestrzeni współpracy pomiędzy administracją publiczną, przedstawicielami biznesu, społeczeństwem obywatelskim osób z niepełnosprawnościami, ekspertami w dziedzinie dostępności i użytkownikami;

3. zauważa, że lepsze rezultaty pod względem dostępności w społeczeństwie można osiągnąć jedynie wówczas, gdy Centrum będzie kierować się podejściem opartym na „uniwersalnym projektowaniu”; podkreśla konieczność zapewnienia należytego uwzględnienia tego kompleksowego podejścia do dostępności, w szczególności w odniesieniu do środowiska fizycznego, transportu, informacji, komunikacji, usług oraz obszaru umów i przetargów w ramach zamówień publicznych; uważa, że takie podejście zakłada również skuteczny udział wszystkich zainteresowanych stron i podmiotów uprawnionych w ich postępowaniach;
4. podkreśla, że UE ustanowiła kompleksowe ramy prawne na potrzeby dostępności na jednolitym rynku w oparciu o mandat Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, obejmujące m.in. europejski akt w sprawie dostępności, dyrektywę w sprawie dostępności stron internetowych, dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i o łączności elektronicznej oraz specyfikacje techniczne dotyczące stacji kolejowych i pojazdów; przypomina, że niektóre aspekty tych ram mają terminy realizacji w przyszłości, i zachęca do dalszych wysiłków na rzecz szybkiego wdrożenia; ubolewa nad faktem, że wdrażanie tego rodzaju kluczowych przepisów – tam, gdzie jest ono już wymagane – różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich i ogólnie nie jest jeszcze zadowalające, głównie z powodu braku wykwalifikowanych ekspertów ds. dostępności; podkreśla zatem potrzebę poprawy ogólnej wiedzy oraz praktycznej i teoretycznej znajomości polityki dostępności wśród administracji publicznej, podmiotów gospodarczych i społeczeństwa w ogóle, aby pomóc w znalezieniu odpowiednich, trwałych i przystępnych cenowo rozwiązań w każdym państwie członkowskim, a tym samym poprawić wdrażanie istniejących i przyszłych wymogów w zakresie dostępności; podkreśla w tym kontekście, że Centrum powinno być ważnym źródłem wiedzy i wsparcia dla państw członkowskich w fazie wdrażania;
5. przyjmuje do wiadomości utworzenie grup roboczych ad hoc w celu wdrożenia niektórych przepisów dotyczących dostępności; uważa jednak, że kolejną przeszkodę we wdrażaniu przepisów dotyczących dostępności oraz w ich ujednoczonym egzekwowaniu w całej UE stanowi brak ram koordynacji i współpracy między UE, państwami członkowskimi, w szczególności organami publicznymi monitorującymi lub egzekwującymi przepisy dotyczące dostępności, a odpowiednimi zainteresowanymi stronami, które wspierają rozwiązania przekrojowe, a mianowicie osobami z niepełnosprawnościami za pośrednictwem reprezentujących je organizacji, specjalistami w dziedzinie dostępności i sektorem prywatnym;
6. wzywa Komisję do zapewnienia odpowiednich środków, zarówno w zakresie finansowania, jak i zasobów ludzkich, na utworzenie i funkcjonowanie Centrum; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia środków niezbędnych do wdrożenia i egzekwowania polityki dostępności, również za pośrednictwem funduszy UE; podkreśla, że wystarczające finansowanie jest niezbędne do prowadzenia skutecznej polityki publicznej w dziedzinie dostępności, a także do osiągnięcia postępu w wielu dziedzinach, takich jak szerzenie wiedzy poprzez działania komunikacyjne, w szczególności wobec organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami,

uznawanie niewidocznych niepełnosprawności oraz harmonizacja krajowych kart osoby niepełnosprawnej czy norm dostępności;

Struktura

7. apeluje do Komisji o ustanowienie sekretariatu i forum na potrzeby sterowania i kierowania pracą Centrum; podkreśla, że forum powinno gwarantować zrównoważone uczestnictwo zainteresowanych stron z sektorów publicznego i prywatnego oraz podmiotów uprawnionych z odpowiednim doświadczeniem w dziedzinie dostępności; zaznacza, że należy zapewnić równowagę płci; podkreśla, że należy zapewnić udział organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami jako zasadniczy element pracy Centrum, w celu zadbania o jak największą przejrzystość jego działań; uważa, że Centrum powinno publikować roczny program prac i powinno włączać do forum przedstawicieli spośród posłów do Parlamentu Europejskiego;
8. podkreśla szczególne wyzwania związane z poszczególnymi dziedzinami polityki dostępności, takimi jak środowisko zbudowane, zamówienia publiczne, technologie cyfrowe, media i kultura, transport, nowe technologie i technologie wspomagające oraz produkty i usługi dostępne dla ogółu społeczeństwa; wzywa Komisję do utworzenia specjalistycznych podgrup ekspertów dla określonych dziedzin; jest przekonany, że grupy te powinny ściśle współpracować z Centrum, państwami członkowskimi, osobami z niepełnosprawnościami i organizacjami reprezentującymi osoby z niepełnosprawnościami, aby zagwarantować lepszą ocenę, wdrażanie, monitoring i egzekwowanie przepisów dotyczących dostępności;
9. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia krajowych ośrodków dostępności, które mogłyby obejmować punkty kontaktowe i równoległe grupy ekspertów, aby wspólnie z Centrum działały na rzecz wdrażania, monitorowania i egzekwowania przepisów dotyczących dostępności; jest zdania, że krajowe ośrodki dostępności powinny ułatwiać wymianę i koordynację działań między odpowiednimi zainteresowanymi stronami i podmiotami uprawnionymi, w tym podmiotami gospodarczymi, organizacjami osób z niepełnosprawnościami i organami krajowymi odpowiedzialnymi za dostępność i wdrażanie przepisów sektorowych; jest przekonany, że eksperci merytoryczni Centrum powinni udzielać wskazówek i prowadzić szkolenia dla wszystkich zainteresowanych stron; uważa, że tego rodzaju grupy mogłyby pomóc w znalezieniu rozwiązań dotyczących dostępności, uwzględniających specyfikę poszczególnych państw;

Mandat

10. uważa, że Centrum powinno funkcjonować jako ośrodek zapewniający odpowiednim instytucjom i organom Unii oraz jej państwom członkowskim regularną pomoc i fachową wiedzę dotyczącą polityki dostępności i wymogów technicznych przy wdrażaniu prawa Unii; uważa, że Centrum powinno ustanowić i koordynować ramy współpracy, które pozwalałyby na kontakt odpowiednich organów krajowych i organów Unii oraz wszystkich grup użytkowników, w szczególności organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, środowisk naukowych, przedsiębiorstw i specjalistów ze wszystkich dziedzin dostępności i praw konsumentów, aby wspierać ujednolicone wdrażanie i egzekwowanie przepisów w całej UE, zapewnić wskazówki i szkolenie, jak również inspirować rozwój polityki i innowacji na szczeblu krajowym i unijnym, między innymi poprzez identyfikowanie najlepszych praktyk i dzielenie się nimi w różnych sektorach,

a także poprzez tworzenie narzędzi mających na celu ułatwienie wdrażania prawa unijnego; uważa ponadto, że Centrum mogłoby wzmocnić współpracę wyżej wymienionych organów i organizacji z wysoce innowacyjnymi zainteresowanymi stronami, aby promować rozwój technologii wspomagających; uważa, że Centrum powinno również udzielać porad, włącznie z wytycznymi, odpowiednim instytucjom i organom UE oraz jej państwom członkowskim w zakresie ich wewnętrznych strategii i praktyk dotyczących dostępności;

11. podkreśla potencjalne korzyści wynikające z istnienia Centrum pod względem wspierania prac Komisji, w tym między innymi identyfikowania luk i niespójności w aktualnie obowiązujących przepisach oraz pomocy w ich eliminowaniu, zapewnienia zaleceń politycznych w celu aktualizacji i rozwoju przepisów dotyczących dostępności, uwzględniania dostępności w głównym nurcie wszystkich właściwych strategii politycznych, za które odpowiedzialne są różne dyrekcje generalne Komisji, w tym poprzez identyfikację priorytetowych obszarów, w których należy poprawić dostępność, realizacji projektów ukierunkowanych na analizę innowacyjnych sposobów wdrażania dostępności, pomocy w opracowywaniu specyfikacji dostępności technicznej oraz wspierania agencji i organów UE w sprawach związanych z dostępnością;
12. jest zdania, że Centrum powinno generować wartościową wiedzę na temat dostępności za pośrednictwem badań i opracowań, które winno dostarczać zarówno Komisji, jak i państwom członkowskim, a także powinno gromadzić i konsolidować specjalistyczne i porównywalne informacje oraz w pełni dostępne dane, w tym informacje zwrotne na temat wdrażania przepisów dotyczących dostępności; podkreśla, że te działania pomogłyby w kształtowaniu polityki dostępności mocno opartej na wymogach i doświadczeniach użytkowników; podkreśla, że Centrum powinno pomagać w wypełnianiu luk w gromadzeniu na szczeblu krajowym danych statystycznych na temat sytuacji osób z niepełnosprawnościami i że należy przewidzieć współpracę z odpowiednimi organami statystycznymi, w szczególności z Eurostatem;
13. uważa, że Centrum odgrywałoby bardzo ważną rolę w zapewnianiu Komisji i państwom członkowskim, zainteresowanym stronom i podmiotom uprawnionym wiedzy i pomocy we wdrażaniu, monitorowaniu i egzekwowaniu polityki dostępności, w tym poprzez szkolenie i wytyczne we wszystkich językach urzędowych UE, sformułowane w sposób przystępny, zrozumiały, łatwy do przyswojenia;
14. podkreśla, że Centrum powinno pomóc w przezwyciężeniu niespójności między Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych a polityką UE, a tym samym powinno pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu głównego celu, jakim jest zwiększenie poziomu zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami; zwraca uwagę, że to działanie w zakresie włączania do głównego nurtu polityki musi obejmować UE i państwa członkowskie również poprzez ścisłą współpracę z organizacjami reprezentującymi osoby z niepełnosprawnościami i innymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, władzami publicznymi i sektorem prywatnym;
15. zauważa, że wdrażanie polityki dostępności wymaga wysokiego poziomu technicznej wiedzy fachowej i zagadnienie to jest w niedostatecznym stopniu uwzględniane w programach kształcenia wyższego, co przyczynia się do braku wykwalifikowanych ekspertów ds. dostępności w sektorze publicznym i prywatnym w wielu dziedzinach; podkreśla, że Centrum powinno wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu specjalnych programów edukacyjnych dotyczących kwestii związanych z dostępnością

oraz prowadzić szkolenia dla specjalistów, unijnych i krajowych urzędników państwowych, jak również odpowiednich zainteresowanych stron i podmiotów uprawnionych w celu szerzenia wiedzy o tych kwestiach;

16. ubolewa, że system normalizacji nie pozwala osobom z niepełnosprawnościami i organizacjom, które je reprezentują, uczestnictwa na równi z innymi zainteresowanymi stronami w działalności europejskich i krajowych organów normalizacyjnych przy opracowywaniu norm dostępności; wzywa zatem do lepszej reprezentacji w systemie normalizacji oraz do zrównoważonej reprezentacji wśród wyznaczonych ekspertów, aby zagwarantować sprawiedliwy wynik prac nad unijnymi przepisami i normami dotyczącymi dostępności; uważa, że Centrum powinno odgrywać znaczącą rolę w systemie normalizacji i mogłoby służyć Komisji wiedzą fachową, gdy Komisja uczestniczy w pracach komitetów normalizacyjnych, w tym poprzez udzielanie porad przez ekspertów ds. normalizacji z organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnością, a także, w miarę możliwości, pomagać Komisji w sporządzaniu specyfikacji technicznych i wniosków o normy europejskie i rezultaty prac zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012¹, w tym poprzez zaangażowanie wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron i posiadaczy praw; uważa, że zaangażowanie Centrum przyniosłoby wyraźne korzyści osobom z niepełnosprawnościami w zakresie poruszania się po UE i umożliwiłoby im korzystanie z prawa do pracy, życia i swobodnego podróżowania;
17. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny w ciągu pięć lat od utworzenia Centrum w celu oszacowania jego skuteczności i wartości dodanej w kwestii poprawy polityki dostępności w UE; podkreśla, że na podstawie tej oceny Komisja powinna podjąć odpowiednie kroki w celu uaktualnienia i usprawnienia Centrum, w tym ocenić możliwość utworzenia agencji, jeżeli cele wymienione w jego mandacie nie zostaną zrealizowane; wzywa Komisję do monitorowania pracy Centrum i jego osiągnięć za pośrednictwem rocznych sprawozdań przedstawianych Parlamentowi;

o

o o

18. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).